

“सत इन्द्र वक्ता” ॥ “काशिका सुष्ठिना” इति भाष्यम् ॥ सुख्यं ए० । इति जमरथाकरणम् ॥ काशिका, स्त्री, (काश + कर्त्तृ कन् टाप् । यदा काशयति ज्ञानं भक्तानां इति । काश + शिच् + क्तुल टाप् अत इत्वच् ॥) काशी । इति शब्द-रत्नावली ॥ (पारिभाषिककाशिकाया लक्षण-सुक्तं यथा शङ्कराचार्येण ।

“मनोनिवृत्तिः परमोपशान्तिः
सा तीर्थवस्था मणिकर्णिका वै ।
ज्ञानप्रवाहा विमला हि गङ्गा
सा काशिकाऽहं निजबोधरूपः” ॥ * ॥

वामनकृता पाणिनिवृत्तिः ॥)

काशिकाप्रियः, पुं, (काशिकाप्रिया यस्य । काशि-कायाः प्रियो वा ।) दिवोदासः । इति शब्दरत्ना-वली ॥

काशिराजः, पुं, (काश्याः राजा । “राजाहः सखि-भ्यश्च” । ५ । ४ । ६९ इति ट् ॥) वाराणसी-राजः । तत्पर्यायः । धन्वन्तरिः २ दिवोदासः ३ सुधोद्वः ४ । इति त्रिकाश्रयः ॥

(यदि च क्रमागवयेन तत्र बहवो राजान आसन् । तथापि तत्स्थानाधिकारित्वात् यदा योऽधि-कारी स एव काशिराजः अतो नासाधुप्रयोग इति मन्यामहे ॥ “अथ खलु भगवन्तममरवर-मृषिगणपरितृप्तमाश्रमस्य काशिराजं दिवोदासं धन्वन्तरिमौपद्येनव वैतरणौरभ्यपौष्कलावतकर-वीर्यगोपुररक्षितसुसुतप्रभृतय ऊचुः” ॥

इति सुसुते सूत्रस्थाने १ अः ॥)

काशी, स्त्री, (काशते शिवत्रिशूलोपरि । काश्ट् दीप्तौ + अच् गौरादित्वात् डीष् । काश + इन् डीप् वा । अथवा काशयति प्रकाशयतीदं सर्वं वा । काश + शिच् अच् गौरादित्वात् डीष् ॥) खनामखाततीर्थम् । शिवपुरी । तत्-पर्यायः । वाराणसी २ तीर्थराजी ३ तपःस्थली ४ । इति जटाधरः ॥ काशिका ५ । इति शब्दरत्ना-वली ॥ काशिः ६ । इत्युणादिकोषः ॥

अविमुक्तम् ७ आनन्दवनम् ८ आनन्दकाननम् ९ अपुनर्मवभूमिः १० रुद्रावासः ११ महाप्रशाननम् १२ । तस्या उत्पत्तिर्यथा,—

“ततस्तदैकलेनापि खैरं विहरता मया ।
स्वविग्रहात् स्वयं खृष्टा खशरीरानपायिनी ॥
प्रधानं प्रकृतिं त्वां तु मायां गुणवतीं पराम् ।
बुद्धितत्त्वस्य जननीमाह्वयित्वतिवर्जिताम् ॥
युगपच्च त्वया श्रुत्या साकं कालस्वरूपिणा ।
मयाद्य पुरुषेणैतत् क्षेत्रज्ञापि विनिर्मितम्” ॥

स्कन्द उवाच ।

मा शक्तिः प्रकृतिः प्रोक्ता स पुमानीश्वरः परः ।
ताभ्याश्च रममाण्याभ्यां तस्मिन् क्षेत्रे घटोद्भव ! ॥
परमानन्दरूपाभ्यां परमानन्दरूपिणि ! ।
पञ्चक्रोशपरीमाणे खपादतलनिर्मिते ॥
सुने प्रलयकालेऽपि न तत् क्षेत्रं कदाचन ।
विमुक्तं ह शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः ॥
न यदा भूमिवलयं न यदापां समुद्भवः ।

तदा विहर्तुमीशेन क्षेत्रमेतत् विनिर्मितम् ॥
इति काशीखण्डम् ॥ तत्र कर्त्तव्याचाविधानं
यथा,—

सूत्र उवाच ।

“यात्रापरिक्रमं ब्रूहि जनानां हितकाम्यया ।
यथावत् सिद्धिकामानां सत्यवत्याः सुतोत्तम ! ॥

वास उवाच ।

निशामय महाप्राज्ञ ओमहर्षण ! वक्ष्या ते ।
यथा प्रथमतो यात्रा कर्त्तव्या यात्रिकैर्मुदा ॥
सचेलमादौ संस्त्राय चक्रपुष्करिणीं गले ।
सन्तर्प्य देवान् सपितृन् ब्राह्मणांश्च तपस्विनः ॥
आदित्यं त्रौपदीं विष्णुं दण्डपाणिमहेश्वरम् ।
नमस्कृत्य ततो गच्छेत् द्रष्टुं दुर्गविनायकम् ॥
ज्ञानवापीमुपसृश्य नन्दिकेशं ततोऽर्चयेत् ।
तारकेशं समभ्यर्च्य महाकालेश्वरं ततः ॥
ततः पुनर्दण्डपाणिमित्येधा पञ्चतीर्थिका ।
देनन्दिनी विधातया महाफलमभीप्सुभिः” ॥ *

“ततो वैश्वेश्वरी यात्रा कार्या सर्वार्थसिद्धये ।

द्विसप्तत्यवनानाञ्च कार्या यात्रा प्रथमतः ॥
कृष्णां प्रतिपदं प्राप्य भूतार्वाधि यथाविधि ।
अथवा प्रतिभूतञ्च क्षेत्रशुद्धिमभीप्सुभिः ॥
तत्तत्तीर्थकृतस्नानतत्तत्सिद्धिकृतार्चनः ।
मौनेन यात्रां कुर्व्यान् फलं प्राप्नोति यात्रिकः ॥
ओङ्कारं प्रथमं पश्येन्मन्त्रोदर्यां कृतोदकः ।
त्रिपिष्टपं महादेवं ततो वै कृत्वावाससम् ॥
रत्नेश्वराय चन्द्रेशं केदराय ततो व्रजेत् ।
धर्मेश्वरञ्च वीरेशं गच्छेत् कामेश्वरं ततः ॥

विश्वकर्म्मेश्वरं चाथ मणिकर्णेश्वरं ततः ।
अविमुक्तेश्वरं दृष्ट्वा ततो विश्वेशमर्चयेत् ॥
यथा यात्रा प्रथमेन कर्त्तव्या क्षेत्रवासिभिः ।
यस्तु क्षेत्रसुमित्वापि नैतान् यात्रां समाचरेत् ॥
विघ्नास्त्योपजायन्ते क्षेत्रोच्चाटनसूचकाः” ॥ * ॥
“अष्टायतनयात्रायां कर्त्तव्या विघ्नशान्तये ॥
दत्तेशः पार्वतीशश्च तथा पशुपतीश्वरः ।
गङ्गेशो नर्मदेशश्च गमस्तीशः सतीश्वरः ॥
अष्टमस्तारकेशश्च प्रत्यष्टमि पिशेषतः ।
दृष्टान्येतानि लिङ्गानि महापापोपशान्तये” ॥ *

“अपरापि सुभा यात्रा योगक्षेमकरी सदा ।
सर्वविघ्नोपहन्ती च कर्त्तव्या क्षेत्रवासिभिः ॥
प्रैतेषां प्रथमं वीक्ष्य वरणाखानपूर्वकम् ।
खानन्तु सङ्गमे कृत्वा द्रष्टव्यः सङ्गमेश्वरः ॥
खर्गलतीर्थे सुस्नातः पश्येत् खर्गलमीश्वरम् ।
स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे द्रष्टव्यो मध्यमेश्वरः ॥
पश्येद्भिरथगर्भेशं तत्र तीर्थकृतोदकः ।
पञ्चचूडं दृष्ट्वा स्नात्वा ज्येष्ठस्थानं ततोऽर्चयेत् ॥
चतुःसमुद्रगुपे तु स्नात्वा देवं ततोऽर्चयेत् ।
देवस्याये तु या वापी तत्रोपस्थर्शने कृते ॥
शुक्रेश्वरं ततः पश्येत् तत्कूपविहितोदकः ।
दण्डखाते नरः स्नात्वा आग्नेशं पूजयेत्ततः ॥
मौनकेश्वरकुण्डे तु स्नानं कृत्वा ततोऽर्चयेत् ।
जम्बुकेशं महालिङ्गं स्नात्वा माचामिमां नरः ॥
क्षिप्रं जायते भूयः संसारे दुःखसागरे ।।

समारभ्य प्रतिपदं यावत्कृष्णां चतुर्दशीम् ॥
एतत्क्षेत्रे कर्त्तव्यान्वेतदायतनानि वै ।
इमां यात्रां नरः कृत्वा न भूयोऽप्यपिजायते” ॥ * ॥
“अन्या यात्रा प्रकृत्येकादशायतनोद्भवा ।
अग्नीध्रकुण्डे सुस्नातः पश्येदग्नीध्रमीश्वरम् ॥
उज्ज्वलीशं ततो गच्छेत्तत्सु नकुलीश्वरम् ।
आषाढीशं ततो दृष्ट्वा भारभूतेश्वरं ततः ॥
बाङ्गलीशमथालोक्य दत्तस्तु धिपुरान्तकम् ।
ततो मरुप्रकामेशं प्रीतिकेशमथो व्रजेत् ॥
भदालेश्वरं तस्मात् तिलपण्येश्वरं ततः ।
यात्रेकादशलङ्कानामेषा कार्या प्रथमतः ॥
इमां यात्रां प्रकुर्व्यान् रुद्रं प्राप्नुयान्नरः” ॥ * ॥
“अतः परं प्रवक्ष्यामि गौरीयात्रामनुत्तमाम् ॥
शुक्लपद्मतीर्थायां या यात्रा विघ्नहृदिका ।
गोपेक्षतीर्थं सुस्त्राय सुखनिर्मलिकां व्रजेत् ॥
ज्येष्ठवाधां नरः स्नात्वा ज्येष्ठां गौरीं समर्चयेत् ।
सौभाग्यगौरीं संपूज्या ज्ञानवायां कृतोदकैः ॥
ततः शङ्करगौरीञ्च तत्रैव च कृतोदकः ।
स्नात्वा विशालगङ्गायां विशालाक्षीं ततो व्रजेत् ॥
दुष्कृतो ललितालीर्थे ललितां पूजयेत्ततः ।
स्नात्वा भवानीतीर्थे तु भवानीं परिपूजयेत् ॥
मङ्गला च ततोऽभ्यर्चा दिन्दुतीर्थकृतोदकैः ।
ततो गच्छेन्महालक्ष्मीं शिखरलक्ष्मीसमृद्धये ॥
इमां यात्रां नरः कृत्वा क्षेत्रेऽस्मिन् सुक्तिजयानि ।
न दुःखैरभिभूयेत इहामुत्रापि कुचचित् ॥
कुर्यात् प्रतिचतुर्थीह पूजां विघ्नेशितुः सदा ।
ब्राह्मणभ्यस्तदुद्देशादेया वै सोदका मुदे” ॥ * ॥
“भौमे भैरवयात्रा च कार्या पातकहारीणि ।
रविवारे रवेर्यात्रां घर्षा वा रविस्पर्शजि ॥
तथैव रविस्पर्श्यां सर्वविघ्नोपशान्तये ।
नवम्यामथवा घर्षां चण्डीयात्रा शुभावहा” ॥ * ॥
“अन्तर्गृहस्य यात्रा वै कर्त्तव्या प्रतिवत्सरम् ।
प्रातः स्नानं विधायादौ नत्वा पञ्च विनायकाद् ॥
नमस्कृत्याथ विश्वेशं स्थित्वा निर्वाणमण्डपे ।
अन्तर्गृहस्य यात्रां हि करिष्येऽपौषधान्तये ॥
गृहीत्वा नियमक्षेत्रे गत्वाथ मणिकर्णिकाम् ।
स्नात्वा मौनेन चागत्य मणिकर्णेशमर्चयेत् ॥
कम्बलाश्वरौ नत्वा वासुकीशं प्रणम्य च ।
पर्वतेशं ततो दृष्ट्वा गङ्गाकेशवसमथ ॥
ततस्तु ललितां दृष्ट्वा जरासन्धेश्वरं ततः ।
ततो वै सोमनाथञ्च वराहञ्च ततो व्रजेत् ॥
ब्रह्मेश्वरं ततो नत्वा नत्वागस्तीश्वरं ततः ।
कश्यपेशं नमस्कृत्य हरिकेशवनन्ततः ॥
वैद्यनाथं ततो गत्वा ध्रुवेशमथ वीक्ष्य च ।
गोकर्णेशं ततोऽभ्यर्चा हाटकेशमथो व्रजेत् ॥
अस्थिसेपतङ्गाश्च दृष्ट्वा वै कीकेशेश्वरम् ।
भारभूतं ततो नत्वा चिचगुप्तेश्वरं ततः ॥
चिचघण्टां प्रणम्याथ ततः पशुपतीश्वरम् ।
पितामहेश्वरं गत्वा ततस्तु कलेश्वरम् ॥
चन्द्रेश्वरञ्च वीरेशो विघ्नेशोऽभीश एव च ।
नागेश्वरो हरिश्चन्द्रश्चिन्तामणिविनायकः ॥
सेनाविनायकश्चाथ द्रष्टव्यः सर्वविघ्नहृत् ॥